

[Kai Dige Bach]

Jeg beder industriministeren være meget opmærksom på dette problem, fordi det reelt kan føre til, at 1 eller 2 butikker i butikscentrene kan bestemme, at 50 eller 100 specialforretninger skal holde åbent på tider, hvor de absolut ikke har behov for at holde åbent.

Jeg er sikker på, at man i mange butikscentre frivilligt vil tilpasse sig den situation, der kommer ind i, men vil man ikke det, mener jeg, det er vor opgave som lovgivere at hjælpe til en rimelig behandling af de forskellige forretninger, der har indgået kontrakter under den forudsætning, at lukketiderne skulle være klokken 17.30 til daglig, klokken 20 om fredagen og klokken 14 om lørdagen som det maksimale.

Den konservative folketingsgruppe kan tilslutte sig forslaget, og vi vil være yderst aktive under udvalgsarbejdet.

Hvad angår Fremskridtspartiets forslag, skal jeg afvise det og henvise det til behandling under ministerens forslag.

Erik Larsen (V):

Det er, som om de partier, der vender sig imod en liberalisering af lukkeloven, har den opfattelse, at dansk forretningsliv skal være én stor brugsforening, hvor man virkelig skal bestemme, hvornår de, der kommer i forretningen, skal handle. Dansk forretningsliv er ikke én stor brugsforening. Der er stor forskel på behov og vaner i Svendborg, i København og i Skagen. Derfor er der også behov for, at der skabes vide muligheder for de enkelte forretninger til at bruge den frihed, den liberalisering, som ligger i ministerens forslag, til at skabe sig et grundlag, som er baseret på de muligheder, der er inden for den pågældende varegruppe på det pågældende område.

I Venstre ser vi med stor tilfredshed på, at der nu kommer et forslag, som i princippet gør, at der er fri åbningstider efter forretningernes ønske ugens første seks dage.

Vi er også meget tilfredse med, når der skal være begrænsninger, og når man ønsker at have en mulighed for at lave begrænsninger, at det så er kommunalbestyrelserne i de enkelte områder, der fastsætter disse begrænsninger. Det svarer jo også meget fornemt til det, vi kender i dag, nemlig at man har nogle muligheder i områder, hvor der er turister.

Det må efter vores opfattelse være en fordel, at vi her får en frihed og en mere nuanceret

handel, sådan at vi kan udnytte de muligheder, der ganske rigtigt er, som hr. Kim Behnke var inde på det, for at fremme vores turisterhverv.

Det er klart, at der kan være mange filosoffer om, hvad virkningerne af sådan en større frihed vil være – hvordan det vil påvirke de små forretninger, hvordan det vil påvirke de store forretninger, om der er nogle, der løber af med sejren.

Jeg mener simpelt hen ikke, at der kan fastsættes en facitliste for dette spørgsmål. Facitlisten afgør forbrugerne, fordi det er dem, som gennem deres adfærd bestemmer, hvordan den pågældende struktur skal være. I den forbindelse er det i hvert fald min og Venstres opfattelse, at vi med en større frihed også giver overlevelsesholdning for masser af de mindre forretninger, som ligger i vores landområder, i vores tyndbefolkede områder.

Det bliver tit sagt: Jamen der er jo i den danske befolkning ikke noget ønske om at ændre lukkeloven. Det er forkert, og kunderne har selv gennem deres adfærd i forbindelse med døgnkiosker og servicestationer vist, at det er forkert, for man har jo faktisk i disse forretninger en omsætning i dag på omkring 12-13 mia. kr. Det er et udtryk for, at der altså er et eller andet behov i forbindelse med indkøb, som vi som forbrugere ønsker at få dækket.

Vi ser meget hen til, at det foreliggende lovforslag kan nyde fremme, og vi vil gå aktivt ind i udvalgsarbejdet for at få et godt forslag vedtaget.

Hvad angår Fremskridtspartiets forslag, kan jeg sige, at da vi støtter ministerens forslag om denne liberalisering, kan vi selvfølgelig ikke samtidig også støtte Fremskridtspartiets forslag.

Tommy Dinesen (SF):

Udenfor gulnes bladene, dagene bliver kortere, og inden længe kan man se »Nøddebo Præstegård« i biograferne, og her i Folketinget diskuterer vi stadig væk lukkeloven omkring den samme tid, som vi altid har gjort. Altså det er en tid med traditioner. Vi kan godt lide traditioner, og vi regner med at mødes igen til næste år til samme tid og om samme emne.

Det gør vi af flere grunde, og jeg tror heller ikke, ministeren får sit store nationale kompromis i denne sag, så vidt jeg har kunnet læse i aviserne. Vi har den holdning – og det har jeg